

Emisní povolenky jsou jako odpustky za hříchy ve středověku. Green Deal se stal dominantním náboženstvím Evropské unie

 radiouniversum.cz/furst-tomas-4d-emisni-povolenky-jsou-jako-odpustky-za-hrichy-ve-stredoveku-green-deal-se-stal-dominantnim-nabozenstvim-evropske-unie

Tomáš Fürst Díl 4/4

Text 13.10.2024 37 min Přehrát

#Epidemie #Ideologie

Zatímco většina společnosti se již od tématu covidu odvrátila, matematik Tomáš Fürst nadále rozkrývá znepokojivé nesrovnalosti v datech o účinnosti vakcín. Jeho analýza odhalila vratké základy nabubřelého tvrzení, že neočkovaní umírali na covid třikrát více než očkovaní, který vychází ze zkreslené interpretace údajů. Náš host v této souvislosti poukazuje na zarážející nedostatky v práci státních institucí při sledování nežádoucích účinků vakcín. Podobná zjištění otevírají řadu otázek o transparentnosti a důvěryhodnosti dalších oficiálních dat a závěrů. Dnes se s Tomášem Fürstem podíváme na to, jak se s podobnými problémy potýkají vědci a instituce v dalších zemích, a jaké to má důsledky na veřejnou debatu – a to nejen o covidu.

Martina: U nás po tom jdete vy – SMÍŠ. Jde po tom pár odborníků, kteří si nedají pokoj jako třeba kardioložka paní Gandalovičová.

Tomáš Fürst: Jarka Chlupová dělá strašnou spoustu práce.

Martina: Ano, je jich pár, ale přesto všechno jsou to vlastně osamělí bojovníci. Když jste teď trávil čas v Americe, a snažíte se získávat statistická data z celé Evropy, z celého Západu. Jdou po tom někde skutečně poctivě organizovaně a skutečně tak, že by opravdu vláda chtěla vědět, jak to bylo a jak to je?

Tomáš Fürst: Odpověď na první otázku je ano. Někde po tom jdou mnohem intenzivněji než my. Ale že by někde vláda chtěla vidět, jak to bylo – to jsem zatím úplně neviděl, ale mám jistou naději ohledně Slováků. Slováci skutečně ustavili vyšetřovací komisi, a já jsem velmi zvědavý, co bude vyšetřovat, jak bude vyšetřovat, a co budou závěry. My v kontaktu nejsme, nevím, co dělají, a dost by mě to zajímalo. Takže Slovensko možná bude první stát, kde vláda bude mít zájem na nějakém vyšetření, což je u nás bohužel téměř vyloučené, protože u nás jsou do toho namočeny skoro všechny strany, kromě Okamury. My jsme měli nešťastné střídání politiky zrovna v půlce covidu, takže se namočili úplně všichni, takže u nás ani Babiš, ani současná koalice nemají žádný zájem na vyšetření čehokoliv. Takže tady si nedělám žádné naděje.

Ale v Americe probíhá vyšetřování na všech úrovních. Kongres má minimálně jednu komisi, která vyšetřuje, a ta má skutečně pravomoci, které jsou mnohem větší než pravomoci českých vyšetřovacích komisí. Nyní mají možnost pozvat svědky, svědci musí přijít, přísahají na Bibli, že budou říkat pravdu, a nic než pravdu, a když lžou, a je jim to dokázáno – což mimochodem už Fauci udělal – tak za to můžou jít natvrdo do federálního vězení, ne podmíněně, ale nepodmíněný trest ve federální věznici. Zatím tam nikdo není. Takže Kongres vyšetřuje, Senát vyšetřuje. Amerika má 50 států, a mnoho z nich vyšetřuje na vlastní pěst. Georgia vyšetřuje, Texas vyšetřuje – o tom vím, protože jsem o tom psal, a pak spousta dalších států, o kterých nevím. A tyto jednotlivé státy také mají svého attorney general, tedy česky asi hlavní prokurátor, nebo něco podobného. A minimálně...

Martina: General attorney je ministr, tuším, vnitra...

Tomáš Fürst: Někdo by řekl, že ministr vnitra, ale já si myslím, že to je spíš generální prokurátor, hlavní žalobce, člověk, který jménem amerického státu, nikoli federálu, podává žaloby.

Martina: Nejsem si jistá, ale posluchači nás případně omluví.

Tomáš Fürst: Minimálně Texas, Georgia nevím, a ještě jeden stát na východě, který jsem teď zapomněl, i Florida, mají podané rozsáhlé, komplexní, a sofistikované žaloby prostřednictvím attorney generals na Pfizer, na Modernu, a určitě i na spoustu dalších společností, o kterých nevím. Tam je to myšleno velmi vážně. A nezapomeňte, že Amerika je na vrcholu něčeho, čemu se říká opioidová krize, která vznikla tím, že jedna velká farmaceutická firma kombinací zfalšovaných studií, nekalých praktik, podplácení a tak dále, nazvykala polovinu amerického obyvatelstva na drogy. Tato společnost byla donucena k bankrotu, je v bankrotu, a teď se v Kongresu ještě řeší, jestli majitelům této společnosti – která se jmenovala Purdue Pharm – Sackler family bude dovoleno si po bankrotu nechat majek, nebo ne. Takže Amerika má toto v dějinách za sebou, Amerika umí vyšetřovat, a umí vyšetřovat i tak, že společnost, která je za to zodpovědná, zruší. A moje predikce je – a schválně ji řeknu nahlas – že Pfizer skončí v bankrotu. Za toto Pfizer skončí v bankrotu. Minimálně Pfizer, a Moderna asi také. Já jsem o tom napsal článek na blogu SMÍŠ, jmenuje se to „Pfizer lóže kaput“, a je to moje predikce.

Čtyři roky po epidemii opatření proti covidu, která vyvraždila poměrně dost lidí, máme stále my, i celá Evropa, nadúmrtnost, ale nikoli na covid. Ale nikdo se tím nezabývá.

Martina: To by ovšem mělo pravděpodobně hluboký dopad na Evropu, a teď mám samozřejmě na mysli střet zájmů v případě Ursuly von der Leyenové.

Tomáš Fürst: Já o tom moc nevím, protože Brusel tak nějak ignorují – z estetických důvodů, a z důvodu zachování duševního zdraví. Takže jsem to sledoval a vím, že v Evropském parlamentu je jakási skupina poměrně odvážných poslanců, napříč celým kontinentem, kteří se tomuto věnují. Co z toho bude, si netroufám říct. Podle mého politického instinktu je zdaleka nejpravděpodobnější, že v Americe

bude něco vyšetřeno, a nějak to dopadne, a odtamtud se to přelije do Británie, a odtamtud to přijde na kontinent. Ohledně Bruselu si nedělám velké naděje.

Martina: Řekněte mi tedy: U nás jste říkal, že se o tom mlčí mnohem hlasitěji než třeba ve zmíněné Americe. Znamená to, že my tady dál budeme hovořit o syndromu náhlého úmrtí dospělých, o tom, jak nám to narůstá, budeme mnohem více hovořit o náhlých úmrtích přetížených sportovců, kteří ve dvaceti osmi letech najednou padají z kol, a jsou na fleku mrtví, budeme dál mluvit o tom, že je to zdánlivá statistika, že se snižuje počet dětí, které se rodí, že mladí muži a nárůst perikarditidy a myokarditidy u nich, je jenom důsledkem toho, že jsou lépe, dříve a sofistikovaněji diagnostikováni. Myslíte si, že u nás bude dále tendence nezjišťovat, jak to skutečně je? My nevíme, já si tady můžu působit ironicky, ale nevím. A nevíte ani vy, ale jediné, co nám na tom opravdu velmi vadí, je, že není tendence zjistit, jak to je.

Tomáš Fürst: Nejenom, že není tendence zjistit. Jak říkáte, že „o tom budeme více mluvit“, tak ne, my o tom nebudeme mluvit vůbec. Nemluví se o tom vůbec. Všichni vědí, že je to nějaké divné, že čtyři roky po epidemii, která vyvraždila – epidemie/opatření – poměrně dost lidí, tak čtyři roky poté máme furt nadúmrtnost, a nejenom my, ale celá západní Evropa, s podivuhodnou výjimkou Bulharska, kde je očkovaná třetina populace, a ne 80 procent, jako u nás. Epidemie nadúmrtnosti v celém západním světě je fascinující, a že to nejsou úmrtí na covid je zřejmé, a může se to říkat nahlas. To ani zarytí covidisté ani netvrdí, že by nadúmrtí byla na covid. Samozřejmě teď je lite motiv long covid, všechno je teď long covid. To se bude velmi obtížně rozmotávat, protože všichni prakticky covid měli, někdo dokonce několikrát, prakticky všichni jsou očkovaní, takže co je long covid? A co je long vaccine? Takže to bude vyžadovat dlouhou debatu a poctivou analýzu dat, ale k ní musí napřed přijít politický impuls.

Lidé nejsou blbí. Lidé vědí, že se o tom mluvit nemá, nikdo to slyšet nechce, a nikdo si nebude kazit svou pracovní pozici tím, že bude říkat pravdu nahlas. Takže stejně jako na Slovensku, stejně jako v Americe, musíme počkat na politický impuls, který ovšem přijde, protože covidisté zapomínají na to, že se vlády čas od času mění. Politický impuls přijde, a potom můžeme začít dělat tuto práci poctivě, a sledovat, co jsou příčiny nadúmrtí. Proč kardiovaskulární, proč selhání jater. Já mám britská data – české ne, protože vůbec nevím, jestli tato data někdo v Čechách produkuje – a v Británii je obrovské nadúmrtí na onemocnění jater. Proč? Aspoň hypotézu bych chtěl, když už ne nějaká tvrdší data. Takže je to nesmírně zajímavé. Všechno se to dozvíme, dozvíme se to pozdě, ale tentokrát jsem přesvědčen o tom, že už se to skutečně dozvíme. A jak se to dozvíme, tak můžeme jít potom zpátky do minulosti, a dívat se na mnoho podobných katastrof, kdy jsme se to nedozvěděli, protože se nad tím zavřela voda, a zametlo se to pod koberec. Myslím, že tím, že Američané byli nastartováni opioidovou krizí, která je mimochodem do teď horší než celý covid. Celý covid, a celá vakcinace pořád bledne v porovnání s opioidovou krizí, a tím, že si toho Američani byli vědomi, vyšetřovali to, a vyvodili z toho důsledky, tak stejně to samé udělají i s covidem, a to se přelije k nám.

Martina: To jsou ty zombie drogy? Nebo to je ještě jiné?

Tomáš Fürst: To s tím souvisí, ale začalo to tím, že američtí lékaři začali doporučovat a předepisovat lidem tvrdě návykové léky na bolest, a lidé postupně propadali do závislosti, a tyto závislosti potom přepínali na nelegální drogy. A končí to všemi zombie drogami, a tak dál. Je to celonárodní katastrofa, o které se v Evropě neví, protože tady to naštěstí není. Evropský zdravotní systém je naštěstí odlišný od amerického. V Americe je to téma, leckde je to téma číslo 1. Je dobré to sledovat.

Martina: Je dobré to sledovat, a je dobré si z vědy jako takové nedělat skutečně novodobou víru.

Tomáš Fürst: To rozhodně.

Je nám vnucován vědecký konsensus, že se otepluje proto, že člověk vypouští CO₂. Ale CO₂ je v atmosféře jen 0,04 procenta, zatímco vodní páry mnohem víc.

Martina: Tím jsme ostatně začali: Krizí důvěry ve vědu. Mnozí řeknou – i o tom už jsme se bavili – covid už je za námi. Už nás s tím neotravujte. Ale pak je tady jev, který musíme řešit, protože ho řeší všichni kolem nás, protože bude pravděpodobně – ne pravděpodobně – protože bude velmi drsně vstupovat do našich životů, a to jsou opatření proti takzvanému globálnímu oteplování. Část lidí označuje jev globálního oteplování za vědecký konsensus, část lidí za obrovský podvod. Jak se v tom orientujete vy?

Tomáš Fürst: To je zajímavé téma. Já jsem o tom původně nechtěl nic moc říkat, protože klimatologie je daleko od toho, co dělám já. Na druhou stranu si všímám, že kdykoliv ve svých veřejných textech zabrousím k tomuto tématu, tak je exploze čtenosti – lidi to zajímá o řád víc než covid. Stejně ať chci, nebo nechci, se člověk musí dívat víc a víc na tuto tematiku.

Martina: Protože jsme v procesu.

Tomáš Fürst: Přesně tak. Já bych to rozdělil na tři otázky, které je potřeba řešit zvlášť. První otázka je, jestli se otepluje. To je poměrně jednoduchá otázka, která se dá zodpovědět daty. Odpověď je: Asi ano. Asi sice trochu míň, než se plaší, ale globální teploty, jakkoliv definované, asi rostou – tedy asi určitě rostou. Tohle je jednoduché, na tom panuje konsensus, protože je to pravda. To je docela jednoduché.

Druhá otázka je: Proč se otepluje? A tady je krásné téma, kde se nám konsensus vnucuje, že je přeci úplně jasné, že se otepluje proto, že člověk vypouští CO₂, a CO₂ v atmosféře se hromadí, zvyšuje se jeho koncentrace – což je pravda – a způsobuje oteplování planety. Toto je mnohem zajímavější téma, ke kterému se

hned vrátím. A třetí téma je: Co proti tomu jde dělat? To znamená všechna opatření, která kvůli bodu číslo dva děláme – to je spíš politické a ekonomické téma. Mě zajímá prostřední téma: Kolik máme evidence pro hypotézu, že se otepluje, protože se v atmosféře zvyšuje koncentrace CO₂.

Martina: Které navíc zvyšuje člověk svojí pouhou existencí.

Tomáš Fürst: Hlavně bílý člověk.

Martina: Všimáte si, že mlčím? Já vím, že to všichni ocenili.

Tomáš Fürst: Spousta lidí si myslí, že je to vědecký fakt. Takhle se to prezentuje – že vědecký fakt je, že oteplování je způsobeno růstem koncentrace CO₂. Když se člověk zavrtá pod povrch, tak zjistí, že jsou tři verze globálního oteplování. Já té první říkám „Globální oteplování pro mateřské školky“. To je verze, kde se nakreslí skleník, nad to se nakreslí sluníčko s úsměvem, a ukáže se, že paprsky sluníčka projdou přes sklo, tam ohřejí zem, ale dlouhovlnné záření ze země narazí na sklo, a vrátí se zpátky. A pak se řekne: „Milé děti, a role skla je hrána oxidem uhličitým v atmosféře.“ To je skvělé, dobře se to kreslí do učebnic, všem se to moc líbí.

Ale má to jednu drobnou nevýhodu: Vůbec to není pravda. Kupodivu ani ve skleníku není teplo z tohoto důvodu. Ne, že by nebyla pravda to s propustností skla, ale ve skleníku je teplo zejména proto, že teplý vzduch, který se ohřeje o teplou zem, nemůže ven, protože je tam sklo. To je hlavní důvod, proč je ve skleníku teplo. Takže ve skleníku není teplo proto, že je to skleníkový efekt. A už nic to neříká o atmosféře, s atmosférou to nesouvisí. Tak to je verze globálního oteplování pro mateřské školky. Pak existuje verze „Globálního oteplování pro filozofické fakulty“, která říká: Dobře, ve skleníku není...

Martina: Sluníčko je bez úsměvu.

Tomáš Fürst: Trochu podobně. Tedy: Ve skleníku není teplo kvůli tomu, co máte nakreslené v čítankách, ale v atmosféře to tak trochu funguje. V atmosféře jsou různé skleníkové plyny, například CO_2 má nesymetrickou molekulu, takže to nereaguje na záření ze sluníčka, ale dlouhovlnné záření, které se potom odráží zpátky ze země, je absorbováno molekulami skleníkových plynů, a proto, milé děti na filozofické fakultě, je tady mnohem tepleji, než by bylo normálně. A když přidáme molekul CO_2 , tak bude víc dlouhovlnných fotonů pohlceno, a proto tady bude tepleji. S tímto vysvětlením je problém, že když se do toho člověk zavrtá trošku hlouběji, tak zjistí, že už dnes je koncentrace skleníkových plynů taková, že každý foton, který jde do kosmu ze země, je pohlcen mnohokrát jedním, nebo více molekulami skleníkových plynů. Voda je důležitější než oxid uhličitý.

Martina: A vodní pára je největší zdroj CO_2 .

Tomáš Fürst: Ne, vodní pára není zdroj CO_2 , ale vodní pára je důležitější skleníkový plyn než CO_2 . Vodní páry je v atmosféře víc než CO_2 . Vodní páry může být třeba dvě procenta, zatímco CO_2 je 0,04 procenta. Většina dlouhovlnných fotonů je absorbováno molekulou vody, a ne molekulou CO_2 . Ale to je jedno. Jde o to, že všechny, že fotony, které letí ze země nahoru, jsou absorbovány jednou, či druhou molekulou skleníkových plynů, takže najednou přestává být jasné, proč by se přidáním dalších molekul měl tento efekt zesílit. Tento efekt je satureovaný. To se samozřejmě ví, to se ví mezi chemiky, ví se to mezi fyziky, ví se to mezi klimatickými vědci – akorát se to neví na filozofických fakultách. Takže tato prostřední verze se vypráví obecnému obyvatelstvu, a tomu se řekne „konsensus.“

A když do toho zavrtáte tak, jak jsem do toho zavrtal teď já, tak klimatologové jsou na to připraveni, a začnou říkat: „No, a ono je to složité.“ A složitosti. Ono je to samozřejmě strašně složité, protože saturace je sice pravda, jenže jak jdete v atmosféře nahoru, tak CO_2 ubývá, takže dříve či později narazíte na výškovou hranici, kde už to

saturované není. A teď, jak přibývá CO_2 , tak se samozřejmě tato hranice stěhuje víc nahoru, a jak se stěhuje nahoru, tak tam je větší zima, takže fotony, co odlétají z vrchní vrstvy, odnášejí míň energie, a proto je tady tepleji. A člověk se začne škrábat na hlavě a říká si: „Fakt jo? A máte to změřené?“ „Ne. My na to máme sofistikované matematické modely.“ A je to tady.

Je jasné, že když se z nějakého důvodu otepluje, tak se zvýší koncentrace CO_2 . Ale že se otepluje proto, že se zvyšuje množství CO_2 , je neprokázané.

Martina: A o těch byste něco měl vědět.

Tomáš Fürst: A o těch trochu něco vím, protože jsem původním vzděláním matematický modelář, a vím, že matematický model každého reálného fenoménu obsahuje více či méně dobře popsáné, více či méně dobře pochopené mechanismy, které kolem toho máme. Já bych byl pro to, ať tuto debatu vedeme poctivě, a ať na otázku, proč si myslíme, že zvýšení koncentrace CO_2 v atmosféře povede k vyšší teplotě, dáváme poctivou odpověď, která zní: „Protože naše matematické modely tak vychází.“ A já na to říkám: „Dobře, ale za finanční krize vaše matematické modely také nějak vycházely, a pak to bylo jinak. A za covidu všechny vaše matematické modely také selhaly. Takže proč si myslíte, že tyto matematické modely jsou dobře?“ Možná jsou dobře, já netvrdím, že to jistě není pravda. Jenom říkám, že evidence, kterou máme a která by podpořila tuto hypotézu, rozhodně není tolik, kolik si lidi myslí.

A ještě toto tvrzení zesílím. Kauzální šipka na druhou stranu, tedy že když se z nějakého důvodu otepluje, tak se zvýší koncentrace CO_2 , je docela jednoduchá, a dá vysvětlit i na střední škole. Ale opačná aplikace, že se otepluje, protože se zvyšuje CO_2 , je velmi ošajstlich. Takže já netvrdím, že to není pravda, jenom říkám: Pojděme o tom vést otevřenou debatu, a nechodte na mě zase s nějakým konsensem a dezinformacemi, a tak dál. Pojděme vést otevřenou debatu, a vyložte data na stůl.

Martina: Tato debata – alespoň to tvrdí lidé, kteří se pokoušeli ji vést, ať už to byli klimatologové, ať už to byli lidé, kteří pak reagovali na opatření proti CO₂, což je třetí bod, aby nás tady všechny CO₂ nesežehlo – se svobodně vést nedá. Narážím na to, že je to zhruba asi rok, kdy americký vědec, nositel Nobelovy ceny za fyziku z roku 2022 John Clauser, označil vědu o klimatu za masivní a šokující novinářskou pseudovědu. A na protest proti tomu, jak se většina jeho kolegů nechává korumpovat stoupenci myšlenky globálního oteplování, vystoupil z americké společnosti fyziků. A Clauser není prvním držitelem Nobelovy ceny, který zpochybňuje ustálený vědecký a politický – a teď to řeknu – narativ o změně klimatu – je jich mnohem více. Já jsem třeba narazila na to, že jedním z hlavních signatářů tří set profesorů a vědců, kteří se zabývají klimatem a tvrdí, že neexistuje žádná klimatická nouze, je norský fyzik Ivar Giaever.

Tomáš Fürst: Toho zrovna neznám, ale věřím, že těchto lidí je hodně.

Martina: Některé signatáře jsem si našla. A přesto všechno i lidé, kteří byli toutéž vědeckou akademickou obcí oceněni, jsou nyní toutéž akademickou, vědeckou obcí ignorováni. Řekněte mi: Čím to může být? Co stojí na počátku odmítání zjišťování toho, jak tyto věci skutečně jsou, a jestli nám opravdu hrozí naplnění matematických modelů, které jste tady popsal, nebo jestli prapůvod, prapříčina toho, co se děje, je úplně jiná, a jde o nějaký cyklický jev?

Tomáš Fürst: Tyto mechanismy jsou stejné, jako za covidu, tento mechanismus je podobný. Dnes už je klimatologie v tomto stavu tak dlouho, že když si student fyziky vybírá, co půjde studovat dál, tak pokud se netěší na to, že bude celý život vyprávět nějaké provládní narativy, tak nepůjde děla klimatologii. Takže tam už je od začátku selection bias, že na klimatologii jdou dopředu už jenom lidé, kteří jsou o tomto narativu přesvědčeni, protože co by tam ostatní dělali. Druhá věc je, že všichni víme, jak funguje struktura financování. Je to jako za covidu – kdo chce na svůj výzkum tučné granty, tak musí

říkat a musí opakovat provládání narativ. Samozřejmě, že nedostanete grant na to, že budete zkoumat, že kauzalita mezi CO₂ a oteplováním je naopak. Takže to je stejný mechanismus jako za covidu.

Já vím, když jsem se rozhořčoval nad covidovou debatou mezi staršími kolegy, kteří toto věděli už dlouho, tak se hrozně smáli, a říkali něco v tom smyslu „Welcome to the Club“, že si lidé konečně uvědomují, co u nich v klimatologii zažívají už dvacet let. Takže tyto mechanismy jsou stejné jako za covidu. Ale to je moje největší naděje, protože už občas trochu z nadsázky říkám, že covid byl dar od pána Boha, abychom prozřeli, a byli včas schopni zabránit klimaalarmistům zničit naši civilizaci. A to se podle mě daří velmi dobře, protože po konci covidu najednou přibývá lidí, kteří se začínají dívat na další velké vědecké konsensy, a ptát se, jestli to náhodou také celé není blbost. Těchto lidí, bych řekl, řádově přibylo.

Emisní povolenky nejsou nic jiného než odpustky za hříchy ve středověku. Green Deal se stal dominantním náboženstvím Evropské unie.

Martina: Ale když vám Tomáši Fürste říkají v Americe: „Vítejte v našem klubu“, tak to my s klimaalarmisty žijeme už dvacet let.

Tomáš Fürst: Oni také.

Martina: Ano. Ale přesto – jak jsme se před tím bavili o tom, že jsme oba nedávno byli v Americe, vy tedy mnohem déle – rozhodně zrovna Florida, na které jsme byli – ne spolu, prosím – není posedlá...

Tomáš Fürst: Jasně, Florida má rozumného guvernéra.

Martina: Není posedlá tak, jako Evropská unie. A teď se dostáváme k tomu, zdali klimaalarmismus zde není proto, aby se klimaalarmismus mohl promítnout do ideologie, a do konkrétních

ekonomických kroků Evropské unie. A teď jsme samozřejmě u Green Dealu.

Tomáš Fürst: No jasně. Tak to je bod číslo tři – opatření.

I kdybychom si mysleli, že se otepluje, a i kdybychom si mysleli, že se otepluje proto, že hnusný bílý muž vypouští molekuly CO₂, tak je otázka: Co s tím dělat? To je politická rovina. Naprosto souhlasím s tím, že se Green Deal stal náboženstvím, dokonce dominantním náboženstvím Evropské unie. Evropská unie už dnes nemá žádný jiný nápad – tedy ještě krom války na východě, podpory války na východě. Nemá žádný jiný nápad, proč existovat, než tady toto zelené náboženství. Takže to je v podstatě už to jediné, co Evropa dnes dělá. Stalo se z toho samozřejmě náboženství, a klimatická věda slouží úplně stejně, jako covidová věda. Oni nebudou říkat: „Tak my jsme propadli zelenému náboženství, a protože jsme tomuto náboženství propadli, tak vy nebudete ráno jezdit autem do práce“. Oni potřebují říct: „Je to věda. Je to konsensus vědců, takže musíte, musíte, musíte, protože jinak bude Armageddon“. To je úplně stejné, jako za covidu.

Martina: Dřív jsme litovali svých hříchů, dnes cítíme environmentální žal.

Tomáš Fürst: Přesně tak. Vždyť to není ani podobné – je to stejné – můžeme si koupit odpustky v podobně emisních povolenek. Vždyť to je úplně stejné. Tento princip emisních povolenek je starý dobrý středověký odpustek – se vším všudy.

Martina: Tomáši Fürste, spískali to tedy vědci, nebo politici? A jsou v případě, že to spustili politici, vědci jenom služkou ideologie a záměrů, o kterých možná na začátku neměli ani tušení, kam nás zavedou?

Tomáš Fürst: Řekl bych, že jako za covidu. Objevil se nějaký vědec, který přišel s nějakým nápadem, a protože novináři vždycky vyberou jen to nejhysteričtější, tak se dostal do novin. Mimochodem, ještě

mám schovaný článek ze sedmdesátých let z Nature, kde se strašně řešilo, jak se ochlazuje, a že se všichni bojí, že přichází další doba ledová. A řešilo se, co s tím. A jeden z nápadů byl – honem pálit spoustu fosilních paliv, aby skleníkový efekt, způsobený CO₂, planetu trošku ohřál. A pak se tam také psalo, že to je blbost, protože to nikdy nebude fungovat, protože tento defekt je saturovaný.

Martina: A v sedmdesátých letech nebyla Evropská unie, aby se toho chopila.

Tomáš Fürst: Ano, přesně tak. Zase, to je legitimní vědecká hypotéza, a já jsem rád, že je ve veřejné prostoru, a rozhodně bych nikomu nezakazoval, aby říkal, že jeho matematické modely vychází takto.

Martina: Zkoumat to, věnovat se tomu.

Tomáš Fürst: Přesně. Ale této hypotézy se zase chytl někdo s náboženským horlením – a zjevně ze stejných důvodů, jako covidu, šílení politici, a z nějakého důvodu vyhráli volby. Proč je veřejnost toto ochotna ve volbách tolerovat, mi úplně jasné není, ale zase dobrá zpráva je, že tolerance zeleného šílenství ubývá. A potom přišli se sérií více, či méně nesmyslných opatření, které – i kdyby se všechna realizovala, a i kdyby se realizovala zítra – tak s celkovou bilancí CO₂ v atmosféře neudělají vůbec nic, takže to je úplně jedno.

Když někdo zpochybňuje vědecký konsensus, ocitne se na druhé straně barikády, a je vystaven koordinovaným útokům státu, tisku, není zván do debat

Martina: Co nám může pomoci alespoň v prozření? Stejně, jako někomu matematické modely vycházejí tak, že to podporuje teorii, že bílý muž likviduje planetu produkcí CO₂, tak to mohou stejné matematické modely někoho, jako třeba vy, pomoci vyvrátit, zpochybnit, rozproutit diskusi?

Tomáš Fürst: Toto nemám promyšlené – to je dobrá otázka. Určitě ano. To je triviální odpověď, protože matematické modely jsou vždycky dobré ke kladení lepších a přesnějších otázek. Matematické modely jsou málokdy dobré k predikci budoucnosti. Jak je těžké predikovat, je známo, zejména jde-li o budoucnost. Takže používat matematické modely k predikci budoucnosti je „vošajstlich“, zejména u komplexních dynamických systémů. Ale matematické modely jsou strašně dobré na kladení přesnějších a lepších otázek. Takže by určitě spousta chytrých lidí přišla se spoustou chytrých modelů toho, jakým způsobem lépe, jak se to řekne – vytvořit konsensus.

Martina: Vědecký konsensus.

Tomáš Fürst: Jenže napřed by k tomu musel mít nějakou motivaci. Furt je to debata, jako za covidu. Člověk prostě ví, že v momentě, kdy začne říkat to, co tady říkáme my, tak se ocitne na druhé straně barikády, a už jenom odráží útoky, není zván do žádných debat, nikdo o něj nestojí, aby s někým diskutoval. Už jenom odráží útoky, soustředěné, koordinované útoky státu, tisku, a tak dále. Za těchto podmínek nikdo nebude psát žádné modely, které by zpochybňovaly konsensus. Proč by to dělal?

Martina: Vy máte k dispozici určitá data. A teď si to představím trošku jak v „Jáchyme hod' ho stroje“: Tomáši Fürste, nakrmíte váš počítač, ve kterém fabulujete matematické modely, informacemi, které máte z posledních dvaceti let. Informacemi, které máte o tom, jak jsme se zachovali ve spoustě mezních situací, ať už to byla ekonomická krize, hypoteční krize, krize s nelegální migrací, s covidem, co se teď děje s Green Dealem. Řekněte mi, když to váš počítač schroustá, jaký výsledek si myslíte, že vám takzvaně vyplivne?

Tomáš Fürst: Tohle já nedělám, samozřejmě.

Martina: Dělán si legraci. Vy víte, že je to nadsázka.

Tomáš Fürst: Já vím, že je to legrace. Já matematických modelů dělám strašně málo, co možná nejmíň. Mám pocit, že poslední tři roky využívám obrázky, trojčlenku a implikaci – to je z mého matematického aparátu veškeré, co používám.

Martina: Dobře. Nikoli matematiku, ale občane Tomáši Fürste.

Tomáš Fürst: Sleduji, zejména po svém návratu po roce z Ameriky, že jsem poslední dobou poslední optimista v české kotlině. Jak se sem člověk vrátí, tak vidí strhané, rezignované tváře, a všichni jsou nemocní, našťvaní, unavení a rezignovaní. Já jsem tímto obdobím prošel někdy na začátku covidu. Někdy kolem roku 2020 jsem si říkal: „A sakra už je to tady zase. Už zase budujeme fašismus. Už zase jsou všichni nadšení, že budujeme fašismus. Už jsou všichni zase na straně fašismu. A jestli to bude jako vždycky v dějinách, tak bude stát spoustu krve, a spoustu času tento fašismus porazit. Nestalo se. Covid-fašismus – lidé jsou na toto slovo hrozně alergičtí, a vždycky, když to někde řeknu, tak se na mě všichni sesypou, takže budu říkat – covidismus, a myslím tím jistou odnož fašismu v technickém slova smyslu, že fašismus je snaha o centrální řízení státem, militarismem, a tak dál.

Kyvadlo iracionality a absurdity na Západě dosáhlo svého vrcholu, a visí v bodě, odkud se začne kývat zpátky k racionalitě, protože víc iracionality už neexistuje

Martina: Druh technologie moci se vším, co to s sebou nese.

Tomáš Fürst: Ano, řekněme. Všimněte si, že covidismus se jaksi vytratil sám, po pokusu nastolit autoritativní režim na základě boje proti viru...

Martina: Protože ho ale vytlačilo něco jiného, co stále trvá, a o čem se rozhodně nedá říct, že by to bylo pro celou Evropu, a možná svět, menší problém?

Tomáš Fürst: Jo, ale šlo to s výhodou zkombinovat.

Martina: Šlo, ale přesto všechno nevím, jestli váš optimismus odhánění čerta belzebubem lze sdílet bez ztráty kytičky?

Tomáš Fürst: Takhle to samozřejmě nemyslím. Ale myslím, že na jednu stranu jsme měli kliku – už jsem to říkal v neformální debatě před tím – že zatímco v třicátých letech měli autoritáři Hitlera, tak my dnes máme Foltýna. Zaplať pán Bůh za to, s ním se bojuje výrazně lépe. Zadruhé si myslím, že vůle k moci na jejich straně, na straně covidistů nebyla dostatečná – oni na skutečnou perzekuci neměli koule, a tak toho tak nějak nechali.

Martina: A co teorie o tom, že to byl jen jakýsi krátký test?

Tomáš Fürst: Je to možné. Je možné, že jsem naivní optimista, že to byl jen krátký test, a že to teprve přijde. Ale počet lidí, které se tímto pokusem zavést totalitu ohledně covidu probudili, je podstatný, a lidem – jako v Matrixu – se už dveře zavřít nedají v momentě, kdy jsou jednou otevřeny. Takže myslím, že to je významná záležitost a že covidové probuzení nám prozřetelnost nadělila proto, abychom včas uviděli nebezpečí zeleného běsnění. To se podle mě daří docela dobře.

A ještě si navíc myslím, že budeme mít tentokrát historickou kliku, že my, v českých zemích, jsme uprostřed Evropy, a kolem nás různé velmoci, či velké země, které neví, jestli jsou velmoci, nebo nejsou – jako Německo – předvádějí různý tanec. Tu doleva, tu doprava, tu k autoritářství, tu zpátky. A občas máme smůlu, jako třeba v 68., že vymyslíme něco v blbou dobu, a buďto na východě, nebo na západě se to nelíbí. Ale občas také můžeme mít kliku, že se náš vývoj konstruktivně potká s vývojem jinde. Já to teď vidím tak, že kyvadlo iracionality, nebo kyvadlo absurdity, který všichni sledujeme, jak se kýve, na Západě dosáhlo svého vrcholu. V Americe, v Británii, ve Francii, v západní Evropě kyvadlo absurdity dosáhlo svého vrcholu. A to v nás vyvolává pesimistický pohled, protože kyvadlo v tomto bodě obratu visí dlouho, takže ono to vypadá jako zatuhnutí v úplně

absurdním stavu. Ale kyvadlo se začne kývat zpátky směrem k racionalitě, protože víc iracionality už na světě není, dál už to nejde, takže se bude kývat zpátky směrem k racionalitě.

A já doufám, že se střední Evropě podaří neimportovat ze Západu všechny ty šílenosti, a to do té doby, než se tam úplně jasně ukáže, že to vedlo do pekel, a kyvadlo se na Západě začne zase vracet do racionality. Tak toto je moje naděje, a zatím bych řekl, že data neukazují proti ní.

Martina: Milí posluchači, už jsme vám prozradili, že Tomáš Fürst teď strávil rok v Americe. Zapamatujte si jeho názory, jeho optimismus, jeho barvu hlasu a entusiasmus. Já si ho za několik měsíců pozvu znovu, a pokud mu to vydrží i poté, co už je zase doma, tak uvěřím tomu, že jste optimista.

Tomáš Fürst: Jestli nebudu ve vězení, tak rád přijdu.

Martina: Tomáši Fürste, moc vám děkuji za tuto velice pragmatickou a osvěžujícím způsobem věcnou analýzu, kterou jste nám dopřál. Díky moc.

Všechny příspěvky s Tomáš Fürst

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.